

פסחים דף פד

איתמר, גידין שסופן להקשות

ריש לקיש	רבי יוחנן	
אין נמנין עליהן בפסח	נמנין עליהן בפסח	הדעה
<u>בתר בסוף אזלינן</u>	<u>בתר השתא אזלינן</u>	הטעם
	כל הנאכל בשור הגדול יאכל בגדי הרך, ומה הן - ראשי כנפים והסחוסים. הני - אין, אבל גידין שסופן להקשות - לא!	קושי
	תנא הני, והוא הדין להנך - הני מאי טעמא דהא מתאכלי בשור הגדול בשלקא, הנך נמי מתאכלי בשור הגדול בשלקא	תירוץ
	<div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <div style="width: 45%;"> <p>והא בעא מיניה ריש לקיש מרבי יוחנן: עור הראש של עגל הרך מהו שיטמא? ואמר לו: אין מטמא. אלמא: <u>בתר בסוף אזלינן!</u></p> </div> <div style="width: 45%;"> <p>כי אזלת לקמיה דרבי אבהו רמי ליה: מי אמר רבי יוחנן גידין שסופן להקשות נמנין עליהן בפסח, אלמא: <u>בתר השתא אזלינן.</u></p> </div> </div>	סתירה מדברי עצמו
	אמר ליה: דרמא לך הא לא חש לקמחיה, הא הדר ביה רבי יוחנן לגבי דריש לקיש, ואמר ליה: אל תקניטיני, שבלשון יחיד אני שונה אותה	תירוץ

<p>רבי אומר: נמנין על מוח שבראש, ואין נמנין על מוח שבקולית. על מוח שבראש מאי טעמא - הואיל ויכול לגוררו ולהוציאו. ואי סלקא דעתך שבירת העצם מבעוד יום שפיר דמי - קולית נמי, נתבריה מבעוד יום ונפקה למוח דידיה, ונמנו עליה! (יש בו משום שבירת עצם)</p>	<p>אביי – לרבי אין בו משום שבירת העצם</p>
<p>אמר לך אביי: ולטעמך, משחשיכה נמי: נייתי גומרתא וניחות עליה ונקלה ונפקה למוח דידיה, ונימני עליה. דהא תניא: אבל השורף בעצמות והמתך בגדין - אין בו משום שבירת העצם. אלא מאי אית לך למימר - אביי אמר: משום פקע. רבא אמר: משום הפסד קדשים, דקא מפסיד ליה בידים, דילמא אכיל נורא ממוח דידיה, מבעוד יום נמי, גזירה מבעוד יום אטו משחשיכה</p>	

מאי בינייהו	ועצם לא תשכרו כו, כו - בכשר ולא בפסול	רבי אומר: ככית אחך 'אכל ועצם לא תשכרו כו, כל הראוי לאכילה - יש בו משום שבירת עצם, ושאינ ראוי לאכילה - אין בו משום שבירת עצם	דחיית האיכא בינייהו
אמר רבי ירמיה: פסח הבא בטומאה איכא בינייהו	האי פסול	האי נמי ראוי לאכילה הוא	כי האי גוונא דכולי עלמא אין בו משום שבירת העצם, דרבי לאקולי קא אתי
רב יוסף אמר: היתה לו שעת הכושר ונפסל	הא כשר הוא	הא השתא לאו ראוי לאכילה הוא	כולי עלמא כל כי האי גוונא אין בו משום שבירת העצם. מאי טעמא - השתא מיהת הא פסול הוא
אביי אמר: שבירת העצם מבעוד יום איכא בינייהו	הא כשר הוא	השתא לאו בר אכילה הוא	כל כי האי גונא כולי עלמא יש בו משום שבירת העצם. מאי טעמא - לאורתא מיחזי לאכילה
רב פפא אמר: באבר שיצא מקצתו קמיפלגי	הא כשר הוא	האי לאו בר אכילה הוא	כל כי האי גוונא - דכולי עלמא אין בו משום שבירת העצם, דהאי אבר הא פסול הוא
רב ששת בריה דרב אידי אמר: שבירת העצם בנא איכא בינייהו	הא כשר הוא	השתא אינו ראוי לאכילה	כל כי האי גוונא יש בו משום שבירת העצם. מאי טעמא - דהא חזי לאכילה, דמטוי ליה ואכיל ליה
רב נחמן בר יצחק אמר: שבירת האליה איכא בינייהו	הא כשר הוא	האי אינו ראוי לאכילה, דאליה לגבוה סלקא	כל כי האי גוונא ודאי אין בו משום שבירת העצם, דהא ודאי אינו ראוי לאכילה כלל
רב אשי אמר: אבר שאינ עליו כזית בשר איכא בינייהו	הא כשר הוא	בעינן שיעור אכילה וליכא	כל כי האי גוונא לית ביה משום שבירת העצם, דבעינן שיעור אכילה
רבינא אמר: אבר שאין עליו כזית בשר במקום זה, ויש עליו כזית בשר במקום אחר איכא בינייהו.	הא כשר הוא	בעינן שיעור אכילה במקום שבירה, והא ליכא	